

[Ministeren for skatter og afgifter]

med dette lovforslag. Det er væsentligt at fremhæve, som fru Aase Olesen gjorde det, at alle partier i folketinget, måske med en enkelt undtagelse, er enige om, at der skal foretages indgreb mod det lånefinansierede forbrug. Det er væsentligt også at fremhæve, at Socialdemokratiet har været fuldstændig passivt og end ikke ville svare i dag på, hvad de ville gøre f.eks. vedrørende det forslag, SF har lagt frem.

Men det var navnlig væsentligt, som fru Aase Olesen gjorde det, at fremhæve, hvad konsekvensen ville være, hvis regeringen ikke greb ind nu. Så ville alle de, der har taget lån, og som i fremtiden ville tage lån, komme til at betale betydeligt mere for disse lån i kraft af, at en rentestigning ville være en naturlig konsekvens.

At det forslag, som forhåbentlig bliver vedtaget om et øjeblik, rammer rigtigt, nemlig ved at begrænse det lånefinansierede forbrug ved at gøre gældsætning dyrere, fremgår indirekte af de mange henvendelser, vi har fået.

Jeg er imponeret over, med hvilken styrke hr. Lykketoft her fra talerstolen siger ting, som han udmærket ved ikke er rigtige. Når hr. Lykketoft om de tal, som af ministeriet er sendt over til skatte- og afgiftsudvalget, og som viser den sociale fordeling af låntagningen i dette land, siger, at de er rent gætterier, må det give anledning til undren, da tallene stammer fra lovmodellen, da tallene er nøjagtige de samme tal, som lå til grund, da vi igennem årene forhandlede skattereformen. Det var ikke gætterier, da vi brugte dem ved skattereformen, og det er heller ikke gætterier denne gang. Det er de oplysninger, vi har i dette samfund fra selvangivelserne, og er der nogen oplysninger på selvangivelsen, man ikke behøver at drage i tvivl, er det spørgsmålet om størrelsen af de rentefradrag, den enkelte skatteyder har.

Når hr. Lykketoft siger, at erhvervslivet ikke skal betale én krone i afgift af renterne af deres private gæld, så er det også den rene demagogi, for vi ved, at hvis den del af erhvervslivet, der går ind i virksomhedsordningen, ikke har nogen opsparing i deres virksomhed, så vil al deres gæld være privat gæld, men har de opsparing i deres virksomhed, en positiv kapitalkonto, så skal de naturligvis ikke betale renter, lige så lidt som en lønmodtager ikke skal betale renteafigf-

ten, hvis han har haft en opsparing. Hr. Lykketoft ved også udmærket, at ejendomsværdien inden for virksomhedsordningen klart er låst fast til 18. alm. vurdering og ikke vil blive reguleret fremover med henblik på det spørgsmål, vi taler om her, hvis der skulle komme en værdistigning, som vi ikke tror kommer netop på grund af det indgreb, vi har lavet.

Jeg var ked af, at hr. Jes Lunde sagde, at arbejdet i udvalget har været uden resultat. Det er ikke rigtigt. Jeg vil tværtimod meget gerne benytte denne lejlighed til at takke medlemmerne af skatte- og afgiftsudvalget for den ihærdighed, de har anvendt til drøftelsen af resultatet. Der har været lange møder, der har været besværlige møder, der har været lidt vanskelige arbejdsvilkår, det ved vi. Jeg vil gerne takke for de mange gode råd, jeg har fået under samråd, som har manifesteret sig i en del af de ændringsforslag, der er stillet. Alle medlemmer, alle partier har været aktive og gjort en indsats, som de fortjener tak for.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil ikke finde mig i, at skatteministeren går op og påstår, at jeg siger noget, jeg ved ikke er rigtigt. Det vil jeg ikke finde mig i.

Det fremgår af svarene fra skatteministeren selv vedrørende statistikken på det her, at det er rene og skære gætterier, hvordan det virker for de erhvervsdrivende. Man har simpelt hen opgivet at regne på de erhvervsdrivende. Man har regnet med, at for dem virker det nok ligesom for lønmodtagere, selv om man kan sige sig selv, at når en erhvervsdrivende kan belåne hele den værdistigning, der netop er konstateret på hans erhvervsjendom ved 18. alm. vurdering, så er der stort set ikke nogen erhvervsdrivende, der kommer til at betale noget.

Man har desuden oplyst i udvalget, at man ikke har nogen form for specifikationer i statistikken, der gør det muligt at opdele for den enkelte skatteyder de banklån og sparekasselån, der vil blive ramt af afgiften, og de, der ikke vil. Det vil sige, at der er et hul så stort som en ladeport. Der er ingen, der ved, om denne afgift, som altså ikke længere er en afgift, men en pensionsordning,